

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a členů JUDr. Jitky Dýškové, Mgr. Stanislava Moláka, Mgr. Jana Valenty, Mgr. Štěpána Holuba a JUDr. Petry Janouškové, o návrhu kárné navrhovatelky **ministryně spravedlnosti** ze dne 15. 7. 2021 na zahájení kárného řízení proti kárně obviněnému **JUDr. Vratislavu Pospíšilovi**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Ústí nad Labem, se sídlem Velká Hradební 484/2, Ústí nad Labem, při ústním jednání konaném dne 16. 12. 2021,

t a k t o :

I.

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

kteřá byla uzavřena mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněným dne 3. 11. 2021.

II.

V souladu se schválenou dohodou o vině a kárném opatření se

JUDr. Vratislav Pospíšil,

soudní exekutor, Exekutorský úřad Ústí nad Labem, se sídlem Velká Hradební 484/2, Ústí nad Labem, podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

uznává vinným, že

soustavně nejméně od 7. 8. 2020 do 8. 2. 2021 neposkytoval Ministerstvu spravedlnosti a exekučnímu soudu při výkonu státního dohledu řádnou a včasnou součinnost tím, že

a) neposkytl Ministerstvu spravedlnosti včas vyjádření ke stížnosti Z. B. a exekuční spis sp. zn. 136 EX 732/17, ačkoli o to byl Ministerstvem spravedlnosti požádán dopisem ze dne 21. 7. 2020, č. j. MSP-348/2020-ODKA-SEU/3, a byla mu stanovena lhůta 14 dnů, načež vyjádření ke stížnosti soudní exekutor zaslal až dne 22. 10. 2020 a předmětný exekuční spis doručil až dne 30. 10. 2020 po doručení dvou urgencí dohledového orgánu ze dne 1. 9. 2020, č. j. MSP-348/2020-ODKA-SEU/4, a ze dne 7. 10. 2020, č. j. MSP-348/2020-ODKA-SEU/5;

b) neposkytl předsedkyni exekučního soudu ani Ministerstvu spravedlnosti včas vyjádření ke stížnosti společnosti MARENT DEMOLICE s.r.o. a exekuční spis sp. zn. 136 EX 1983/13, ačkoliv:

- byl předsedkyní exekučního soudu o vyjádření a předložení spisu požádán dne 1. 9. 2020, načež vyjádření i předmětný exekuční spis předložil až dne 11. 11. 2020 po písemné urgenci ze dne 23. 9. 2020, telefonické urgenci ze dne 6. 10. 2020 a písemné urgenci ze dne 2. 11. 2020;

- byl Ministerstvem spravedlnosti o vyjádření a zaslání spisu požádán dopisem ze dne 3. 9. 2020, č. j. MSP-418/2020-ODKA-SEU/3, a byla mu stanovena lhůta 14 dnů, načež předmětný exekuční spis soudní exekutor doručil až dne 13. 11. 2020 a vyjádření ke stížnosti zaslal až dne 18. 11. 2020 po doručení dvou urgencí dohledového orgánu ze dne 2. 10. 2020, č. j. MSP-418/2020-ODKA-SEU/4, a ze dne 13. 10. 2020, č. j. MSP-418/2020-ODKA-SEU/6;

c) neposkytl Ministerstvu spravedlnosti včas vyjádření ke všem zjištěním z kontroly provedené dne 30. 7. 2020, ačkoliv o to byl Ministerstvem spravedlnosti požádán dopisem ze dne 26. 8. 2020, č. j. MSP-13/2020-ODKA-KEU/7, a byla mu stanovena lhůta 20 dnů, načež dne 16. 9. 2020 zaslal pouze upravená pověření zaměstnanců a požádal o prodloužení lhůty k vyjádření, jíž bylo vyhověno dopisem č. j. MSP-13/2020-ODKA-KEU/11, dne 30. 9. 2020 zaslal vyjádření k exekučnímu spisu sp. zn. 136 EX 1443/17 a po doručení urgency č. j. MSP-13/2020-ODKA-KEU/11 zaslal dne 12. 10. 2020 vyjádření k některým dalším kontrolním zjištěním; soudní exekutor do dne 27. 1. 2021, kdy byl vyhotoven protokol z kontroly, nedoručil vyjádření k ostatním kontrolním zjištěním, ač o to byl znovu urgován dopisem ze dne 27. 10. 2020, č. j. MSP-13/2020-ODKA-KEU/14, a byla mu opětovně prodloužena lhůta k vyjádření dopisem ze dne 27. 11. 2020, č. j. MSP 13/2020-ODKA-KEU/19;

d) neposkytl Ministerstvu spravedlnosti včas vyjádření ke stížnosti Společenství vlastníků jednotek domu č. X, Y a Z, v ulici X, v obci X, a exekuční spis sp. zn. 136 EX 826/14, ačkoliv o to byl Ministerstvem spravedlnosti požádán dopisem ze dne 7. 10. 2020, č. j. MSP-448/2020-ODKA-SEU/3, a byla mu stanovena lhůta 20 dnů, načež dne 3. 12. 2020 doručil pouze předmětný exekuční spis po doručení urgency dohledového orgánu ze dne 20. 11. 2020, č. j. MSP-448/2020-ODKA-SEU/4, a vyjádření k obsahu stížnosti zaslal až dne 2. 2. 2021 po doručení dalších dvou urgencí č. j. MSP-448/2020-ODKA-SEU/7 a č. j. MSP-448/2020-ODKA-SEU/8; soudní exekutor do dne 8. 2. 2021, kdy byl ukončen výkon státního dohledu v této věci, nezaslal vyjádření k doplňujícímu dotazu dohledového orgánu, ač o to byl žádán dopisy ze dne 16. 12. 2020, č. j. MSP-448/2020-ODKA-SEU/7, a ze dne 14. 1. 2021, č. j. MSP-448/2020-ODKASEU/8,

tedy

v nepřímém úmyslu porušil povinnosti soudního exekutora stanovené v § 2 odst. 2, § 7 odst. 4 písm. a) a b) a odst. 6 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, a narušil tak důstojnost exekutorského povolání a ohrozil důvěru v odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti,

čímž spáchal

kárný delikt podle § 116 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 116 odst. 6 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti,

p o k u t a v e v ý š i 5 0 0 0 0 K č ,

která je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 1141400221.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Ministryně spravedlnosti (dále též „kárná navrhovatelka“, či „kárná žalobkyně“) podala k Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení (dále též „kárná žaloba“, či „kárný návrh“) proti soudnímu exekutorovi JUDr. Vratislavu Pospíšilovi (dále též „kárně obviněný“, „kárně žalovaný“, či pouze „exekutor“). Kárným návrhem se domáhala toho, aby kárný soud shledal exekutora vinným ze spáchání kárného deliktu dle § 116 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále též „exekuční řád“) za jednání popsané ve výrokové části tohoto rozhodnutí a navrhovala, aby mu kárný soud uložil podle § 116 odst. 6 písm. c) exekučního řádu pokutu ve výši 50 000 Kč.

[2] Kárný soud zaslal kárný návrh kárně obviněnému k vyjádření. Kárně obviněný v písemném vyjádření ze dne 20. 8. 2021 uvedl, že se cítí vinen jednáním (skutkem) popsaným v kárné žalobě, souhlasí s popisem skutku, s jeho právní kvalifikací a také s navrhovaným kárným opatřením. Skutečnosti uvedené v kárném návrhu považuje za nesporné a má zájem uzavřít s kárnou žalobkyní dohodu o vině a kárném opatření.

[3] Uvedené vyjádření zaslal kárný soud kárné navrhovatelce k vyjádření. Kárná žalobkyně v podání ze dne 9. 9. 2021 sdělila, že souhlasí s návrhem na uzavření dohody o vině a kárném opatření, a proto započne činit kroky k jejímu uzavření.

[4] Dne 3. 11. 2021 se uskutečnilo jednání mezi kárnou žalobkyní a kárně obviněným, na kterém došlo k uzavření dohody o vině a kárném opatření (dále též „dohoda“), kterou kárná žalobkyně následně předložila soudu společně s návrhem na její schválení. Z předložené dohody vyplývá, že kárně obviněný doznává, že se dopustil jednání, jež je mu vytykáno kárným návrhem (které odpovídá jednání popsanému ve výrokové části tohoto rozhodnutí). Z dohody dále vyplývá, že kárně obviněný a kárná navrhovatelka se dohodli na uložení kárného opatření dle § 116 odst. 6 písm. c) exekučního řádu, a to ve formě pokuty ve výši 50 000 Kč, přičemž kárně obviněný souhlasí s uložení tohoto kárného opatření soudem. Kárně obviněný dále prohlásil, že rozumí sjednané dohodě o vině a kárném opatření, že je mu zřejmé, co tvoří podstatu skutku, který se mu klade za vinu, i tomu, jaká je jeho právní kvalifikace a jaké kárné opatření lze dle zákona za dané kárné provinění uložit, že prohlášení učinil dobrovolně a bez nátlaku, přičemž byl poučen o svých právech.

II.

[5] Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že v kárném řízení ve věcech soudních exekutorů doposud nebyla předložena ke schválení dohoda o vině a kárném opatření. Jedná se o první takový případ. Kárný senát proto zvažoval, zda lze i v kárném řízení ve věcech soudních exekutorů uzavřít dohodu o vině a kárném opatření.

[6] S ohledem na znění právní úpravy a dosavadní judikaturu kárných senátů Nejvyššího správního soudu ve věcech soudců a státních zástupců neshledal kárný senát ve věcech soudních exekutorů existenci žádného důvodu, který by uzavření takové dohody v kárném řízení ve věcech soudních exekutorů bránil.

[7] Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 7/2002 Sb.“) upravuje společná pravidla

pro vedení kárného řízení se soudci, státními zástupci a soudními exekutory. Cílem tohoto zákona je posoudit kárnou odpovědnost za kárné provinění (kárný delikt) obviněného soudce, státního zástupce i soudního exekutora (§ 2 zákona č. 7/2002 Sb.). Povinnosti jednotlivých profesí jsou přitom obsaženy v zákonech upravujících postavení jednotlivých profesí (stran soudců viz zejména zákon č. 6/2002 Sb., stran státních zástupců viz zejména zákon č. 283/1993 Sb., stran soudních exekutorů viz zejména exekuční řád). Pravidla pro vedení kárného řízení s uvedenými profesemi jsou obsažena v § 8 a násl. zákona č. 7/2002 Sb. Tento zákon obsahuje jednotná pravidla pro vedení kárného řízení před kárným soudem, pro nařizování ústního jednání, pro rozhodování atp. Uvedený zákon mj. stanoví, že dojde-li soud k závěru, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření. Soud naopak vynese zprošťující rozhodnutí, dojde-li k závěru, že se kárně obviněný kárného provinění nedopustil nebo mu je nelze prokázat nebo nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který se řízení vede, anebo tento skutek není kárným proviněním (srov. § 19 zákona č. 7/2002 Sb.). Podle § 25 zákona č. 7/2002 Sb. pak platí, že *nestanoví-li tento zákon jinak nebo nevyplývá-li z povahy věci něco jiného, v kárném řízení se přiměřeně použijí ustanovení trestního řádu.*

[8] Do trestního řádu (zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním) přitom byla zákonem č. 193/2012 Sb. vložena ustanovení umožňující uzavírat dohody o vině a trestu (srov. 175a a násl. trestního řádu).

[9] Podle § 175a trestního řádu (ve znění rozhodném pro danou věc), jestliže výsledky vyšetřování dostatečně prokazují závěr, že se skutek stal, že tento skutek je trestným činem a že jej spáchal obviněný, může státní zástupce zahájit jednání o dohodě o vině a trestu. Podmínkou sjednání dohody o vině a trestu je prohlášení obviněného, že spáchal skutek, pro který je stíhán, pokud na základě dosud opatřených důkazů a dalších výsledků přípravného řízení nejsou důvodné pochybnosti o pravdivosti jeho prohlášení. Dohoda o vině a trestu zejména obsahuje: a) označení státního zástupce, obviněného, b) datum a místo jejího sepsání, c) popis skutku, pro který je obviněný stíhán, s uvedením místa, času a způsobu jeho spáchání, případně jiných okolností, za nichž k němu došlo, tak, aby nemohl být zaměněn s jiným skutkem, d) označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován, a to jeho zákonným pojmenováním, uvedením příslušného ustanovení zákona a všech zákonných znaků včetně těch, které odůvodňují určitou trestní sazbu, e) prohlášení obviněného, že spáchal skutek, pro který je stíhán a který je předmětem sjednané dohody o vině a trestu, f) v souladu se zákonem č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též „trestní zákoník“) dohodnutý druh, výměru a způsob výkonu trestu včetně délky zkušební doby, případně upuštění od potrestání, a rozsah přiměřených omezení a povinností, podpis státního zástupce a obviněného. Z § 175b trestního řádu pak vyplývá, že došlo-li k sjednání dohody o vině a trestu, státní zástupce podá soudu v rozsahu sjednané dohody návrh na schválení dohody o vině a trestu. K návrhu připojí sjednanou dohodu o vině a trestu a další písemnosti, které mají význam pro soudní řízení a rozhodnutí.

[10] Řízení o schválení dohody o vině a trestu je upraveno v § 314o a násl. trestního řádu. Podle § 314q trestního řádu o návrhu na schválení dohody o vině a trestu rozhoduje soud ve veřejném zasedání. Předseda senátu předvolá k veřejnému zasedání obviněného; o době a místě řízení vyrozumí státního zástupce a obhájce obviněného, jakož i poškozeného. Veřejné zasedání se koná za stálé přítomnosti obviněného a státního zástupce. Po zahájení veřejného zasedání státní zástupce přednese návrh na schválení dohody o vině a trestu. Po přednesení návrhu na schválení dohody o vině a trestu vyzve předseda senátu obviněného, aby se k návrhu vyjádřil, a dotáže se jej, zda a) rozumí sjednané dohodě o vině a trestu, zejména zda je mu zřejmé, co tvoří podstatu skutku, který se mu klade za vinu, jaká je jeho právní kvalifikace a jaké trestní sazby zákon stanoví za trestný čin, který je v tomto skutku spatřován, b) prohlášení o tom, že spáchal skutek, pro který je stíhán, učinil dobrovolně a bez nátlaku a byl poučen o svých právech na obhajobu, c) jsou mu známy všechny důsledky sjednání dohody o vině a trestu,

zejména že se vzdává práva na projednání věci v hlavním líčení a práva podat odvolání proti rozsudku, kterým by soud dohodu o vině a trestu schválil, s výjimkou důvodu uvedeného v § 245 odst. 1 větě druhé trestního řádu. Dokazování soud neprovádí. Považuje-li to za potřebné, může vyslechnout obviněného a opatřit potřebná vysvětlení.

[11] Rozhodnutí o návrhu na schválení dohody o vině a trestu je pak upraveno v § 314r trestního řádu. Soud může rozhodovat o skutku, jeho právní kvalifikaci, trestu a ochranném opatření pouze v rozsahu uvedeném v dohodě o vině a trestu. Soud dohodu o vině a trestu neschválí, je-li nesprávná nebo nepřiměřená z hlediska souladu se zjištěným skutkovým stavem nebo z hlediska druhu a výše navrženého trestu, případně ochranného opatření, nebo nesprávná z hlediska rozsahu a způsobu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, anebo zjistí-li, že došlo k závažnému porušení práv obviněného při sjednávání dohody o vině a trestu. Soud dohodu o vině a trestu schválí odsuzujícím rozsudkem, ve kterém uvede výrok o schválení dohody o vině a trestu a výrok o vině a trestu, případně ochranném opatření, v souladu s dohodou o vině a trestu.

[12] Kárné senáty Nejvyššího správního soudu ve věcech soudců a státních zástupců shledaly, že dohodu o vině a trestu (kárném opatření) lze podle výše uvedených ustanovení trestního řádu (aplikovaných přiměřeně s poukazem na § 25 zákona č. 7/2002 Sb.) uzavřít i v kárných věcech soudců a státních zástupců.

[13] Stran soudců lze poukázat předně na usnesení ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 71, ve kterém soud uzavřel, že právní úpravu dohody o vině a trestu obsaženou v trestním řádu lze přiměřeně aplikovat i na kárné řízení vedené podle zákona č. 7/2002 Sb.

[14] K tomu kárný soud zejména uvedl, že podle § 25 zákona č. 7/2002 Sb. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak nebo nevyplývá-li z povahy věci něco jiného, použijí se v kárném řízení přiměřeně ustanovení trestního řádu. Z toho vyplývá, že přiměřené užití úpravy schválení dohody o vině a trestu je v řízení podle zákona č. 7/2002 Sb. podmíněno jednak absencí explicitního vyloučení použití tohoto institutu, dále též nedostatkem autonomie a komplexní srovnatelné úpravy v tomto zákoně a konečně také přípustností z hlediska teleologického („povaha věci“). Kárný soud shledal naplnění uvedených podmínek. K tomu uvedl, že právní úprava dohody o vině a trestu byla do trestního řádu včleněna s účinností od 1. 9. 2012 (zákonem č. 193/2012 Sb.), tedy více než deset let poté, kdy došlo ke schválení a nabytí účinnosti zákona č. 7/2002 Sb. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. se kárné řízení zahajuje na návrh. Tímto návrhem se rozumí některý z návrhů dle § 8 odst. 2 až 5 odkazovaného zákona. Jako návrh na zahájení kárného řízení proto nemůže sloužit návrh na schválení dohody o vině a trestu podle § 175b odst. 1 věty první trestního řádu, neboť způsob zahájení kárného řízení je zákonem taxativně vymezen a nelze jej rozšiřovat přiměřeným použitím trestního řádu. Zákon č. 7/2002 Sb. ostatně nezná alternativu přípravného řízení trestního ve smyslu části druhé trestního řádu, ani neumožňuje zahájení řízení jiným způsobem nežli podáním kárného návrhu. Soud měl tedy za to, že návrh na schválení dohody o vině a kárném opatření nemůže být úkonem, jímž by bylo lze v souladu se zákonem zahájit kárné řízení dle zákona č. 7/2002 Sb. Na druhou stranu však zákonná úprava nebrání tomu, aby byl takový návrh podán kárným návrhovatelem poté, kdy již došlo k zahájení kárného řízení.

[15] Kárný soud v uvedeném usnesení dále uvedl, že zvažoval, zda lze v intencích zákona č. 7/2002 Sb. vydat rozhodnutí, jehož obsahem bude schválení (či případně zamítnutí) dohody o vině a kárném opatření. Tento právní předpis totiž rozeznává toliko tři modalitity rozhodnutí, kterým se kárné řízení končí, a sice rozhodnutí o vině kárným proviněním a uložení kárného opatření (případně upuštění od uložení kárného opatření) dle § 19 odst. 1, dále zprošťující rozhodnutí dle § 19 odst. 2 a konečně rozhodnutí o zastavení řízení dle § 19 odst. 4. Zákon

č. 7/2002 Sb. tedy výslovně neupravuje možnost vydání rozhodnutí, kterým se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření. Kárný soud nicméně dovodil, že takový postup lze podřadit pod § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. K tomu uvedl, že podle § 314r odst. 4 věty první trestního řádu platí, že [s]oud dohodu o vině a trestu schválí odsuzujícím rozsudkem, ve kterém uvede výrok o schválení dohody o vině a trestu a výrok o vině a trestu, případně ochranném opatření, v souladu s dohodou o vině a trestu. Srovnatelně s tím přitom § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. stanoví, že [d]ojde-li senát ke závěru, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření nebo rozhodne o upuštění od uložení kárného opatření za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy. V obou případech tedy soud rozhoduje o vině a trestu (resp. o kárném opatření). Odsuzující rozsudek vydaný na základě schválení dohody o vině a trestu, a potažmo ani rozhodnutí o schválení dohody o vině a kárném opatření, tedy z formálního hlediska nemění povahu rozhodnutí jakožto rozhodnutí odsuzujícího, obsahujícího samostatné výroky soudu o vině a trestu (kárném opatření). Kárný soud proto uzavřel, že v ohledu přiměřeného použití institutu dohody o vině a trestu (kárném opatření) zákon č. 7/2002 Sb. „nestanoví jinak“ (ve smyslu § 25 tohoto zákona).

[16] Konečně pak kárný soud v uvedeném usnesení dovodil, že uzavření dohody nevyklučuje ani „povaha věci“. V tomto ohledu kárný soud vycházel z logického argumentu *a maiori ad minus*. Pakliže trestní řád umožňuje uzavřít dohodu nejen u přečinů, ale i zločinů, tím spíše je v souladu s povahou řízení o kárné odpovědnosti dle zákona č. 7/2002 Sb. přiměřená aplikace předmětné právní úpravy na kárná provinění, jakožto delikty společensky méně škodlivé, než zločiny a přečiny.

[17] Na základě výše uvedených úvah dospěl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 71, k závěru, že právní úprava dohody o vině a trestu a schválení takové dohody soudem je aplikovatelná na řízení o kárné odpovědnosti soudců podle zákona č. 7/2002 Sb. a stanovil kárnému návrhovateli ve věci sp. zn. 13 Kss 5/2018 lhůtu k podání návrhu na schválení dohody o vině a kárném opatření v délce dvou měsíců od doručení tohoto usnesení. Po předložení dohody následně kárný senát rozhodnutím ze dne 18. 4. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 116, schválil dohodu o vině a kárném opatření. Tento postup aplikoval kárný senát ve věcech soudců i na řadu dalších případů (srov. např. rozhodnutí ve věcech sp. zn. 11 Kss 8/2018, sp. zn. 11 Kss 2/2019, sp. zn. 11 Kss 2/2020, sp. zn. 11 Kss 3/2021).

[18] V návaznosti na uvedenou prejudikaturu začaly uvedené postup aplikovat i kárné senáty ve věcech státních zástupců (srov. např. rozhodnutí ve věcech sp. zn. 12 Ksz 5/2019, sp. zn. 12 Ksz 5/2020, sp. zn. 12 Ksz 1/2021). Uvedená rozhodnutí vychází z toho, že kárné řízení ve věcech státních zástupců neobsahuje oproti řízení ve věcech soudců žádné odchylky, které by přiměřenému použití ustanovení trestního řádu týkajících se dohody o vině a trestu bránily.

[19] Uvedený závěr lze plně vztáhnout i na kárné řízení ve věcech soudních exekutorů. Je pravdou, že exekuční řád obsahuje některé odchylky od úpravy obsažené v zákoně č. 7/2002 Sb. (srov. § 116 a násl. exekučního řádu). Současně však exekuční řád v § 121 uvádí, že se na kárné řízení s exekutory použijí obdobně ustanovení zákona č. 7/2002 Sb., který v § 25 připouští přiměřenou aplikaci trestního řádu (viz výše). Přiměřenou aplikaci trestního řádu na kárné řízení se soudními exekutory přitom exekuční řád nevyklučuje. Nemožnost přiměřené aplikace trestního řádu nevyplývá ani z jiných předpisů upravujících činnost exekutorů (srov. např. zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, na který exekuční řád v podrobnostech odkazuje). Podle kárného soudu přitom uzavření dohody ve věcech soudních exekutorů vede k naplnění smyslu a účelu zákona č. 193/2012 Sb. (kterým byl vložen institut dohody o vině a trestu do trestního řádu – viz výše), tedy ke zrychlení, zlevnění a celkovému zefektivnění řízení (k tomu srov. vedle důvodové zprávy k zákonu č. 193/2012 Sb. i komentář od Šámal, P. a kol.: *Trestní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, 4700 s., komentář k § 175a trestního řádu, přístupný např. v systému ASPI). Podle názoru kárného senátu uzavření dohody ve věcech

soudních exekutorů nebrání ani zásady kárného řízení, jakož ani judikatura Evropského soudu pro lidská práva. I z judikatury tohoto soudu vyplývá možnost uzavírání dohod, resp. souladnost takových dohod s čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (viz např. *Deweer proti Belgii* č. 69/03/75; *Le Compte, Van Leuven a De Meyere proti Belgii* č. 6878/75 a 7238/75, *Philip Hall proti Spojenému království* č. 65327/01; *Babar Ahmad a další proti Spojenému království* č. 24027/07, *Sodadžiev proti Bulharsku* č. 58733/00 atp.). Ostatně aplikovatelnost dohody o vině a kárném opatření na řízení ve věcech soudních exekutorů vyslovily i jiné kárné senáty Nejvyššího správního soudu (viz např. bod 16 usnesení ze dne 17. 1. 2019, č. j. 13 Kss 5/2018 - 71).

[20] Na základě výše uvedených úvah dospěl kárný senát ve věcech soudních exekutorů k závěru, že právní úprava dohody o vině a kárném opatření je aplikovatelná i na řízení o kárné odpovědnosti soudních exekutorů.

[21] Kárný soud dále zvažoval, zda v daném konkrétním případě byly splněny podmínky pro schválení dohody o vině a kárném opatření stanovené trestním řádem aplikované přiměřeně na kárné řízení. Soud dospěl na základě obsahu spisu a nařízeného jednání (srov. § 16 až 18 zákona č. 7/2002 Sb.) k závěru, že tyto podmínky byly splněny.

[22] Předložená dohoda o vině a kárném opatření a kárný návrh si vzájemně odpovídají, přičemž dohoda byla uzavřena až po zahájení kárného řízení pro předmětný skutek, resp. poté, kdy byl kárně obviněný poučen o svých procesních právech (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2020, č. j. 11 Kss 2/2020 - 88, dále rozhodnutí téhož soudu ze dne 18. 1. 2021, č. j. 11 Kss 7/2020 - 42). Skutek, tak jak je popsán ve výrokové části tohoto rozhodnutí, odpovídá podkladům předloženým kárnému soudu kárnou navrhovatelkou a podkladům založeným ve spisu. Z uvedených podkladů je dále zřejmé, že předmětný skutek (neposkytnutí součinnosti dohledovým orgánům) spáchal kárně obviněný. Ten to ostatně ani nezpochyboval; své pochybení uznal a sám navrhl uzavření dohody o vině a kárném opatření stran předmětného skutku, což potvrdil i při ústním jednání. Z konstantní judikatury přitom vyplývá, že neposkytnutí součinnosti dohledovému orgánu je kárným proviněním (viz např. rozhodnutí ve věcech sp. zn. 15 Kse 1/2017, sp. zn. 15 Kse 5/2016, sp. zn. 14 Kse 6/2014, sp. zn. 15 Kse 3/2013). I další podmínky vyplývající z trestního řádu a judikatury kárných senátů považuje soud za splněné (srov. rozhodnutí kárného senátu ve věcech sp. zn. 12 Ksz 1/2021, sp. zn. 11 Kss 3/2021, sp. zn. 11 Kss 8/2018). V dohodě jsou řádně označeny strany, uvedeno datum a místo jejího sepsání, popis skutku a označení kárného provinění, které je v tomto skutku spatřováno. Dohoda dále obsahuje prohlášení exekutora, že spáchal skutek, pro který je stíhán a který je předmětem sjednané dohody o vině a kárném opatření, a taktéž dohodnuté kárné opatření (odpovídající limitům právní úpravy – viz níže). Na závěr dohody jsou připojeny podpisy obou stran dohody (§ 175a odst. 6 trestního řádu). Kárná žalobkyně podala řádný návrh na schválení dohody o vině a kárném opatření, ke kterému přiložila všechny potřebné listiny (§ 175b trestního řádu). Soudní jednání proběhlo za stálé přítomnosti kárně obviněného, který sdělil, že rozumí sjednané dohodě o vině a kárném opatření, přičemž prohlášení o spáchání skutku učinil dobrovolně a bez nátlaku, byl poučen o svých právech na obhajobu a jsou mu známy všechny důsledky sjednání dohody o vině a kárném opatření (§ 314o trestního řádu). Soud dodává, že neshledal nesprávnost nebo nepřiměřenost dohody, resp. existenci žádné jiné okolnosti, která by bránila jejímu uzavření (srov. § 314r trestního řádu a rozhodnutí kárného senátu ve věci sp. zn. 12 Ksz 1/2021). Soud nemůže podle § 314r odst. 2 trestního řádu dohodu schválit mimo jiné tehdy, pokud je nesprávná, což zahrnuje i situaci, je-li v rozporu se zákonem. Soud dle přiměřeného použití § 314r odst. 2 trestního řádu dohodu neschválí též v případě, jsou-li druh a výše navrženého kárného opatření zjevně nepřiměřené závažnosti kárného provinění (srov. rozhodnutí kárného senátu ve věci sp. zn. 11 Kss 8/2018). Důvodem pro neschválení dohody o vině a kárném opatření

by však neměla být situace, že se kárný soud domnívá, že by kárné opatření mělo být o něco přísnější, nebo naopak o něco méně přísné. Mělo by se jednat pouze o situace, že je dohodou sjednané kárné opatření zcela zjevně nepřiměřené závažnosti spáchaného kárného provinění (srov. rozhodnutí ve věcech sp. zn. 12 Ksz 5/2019, sp. zn. 11 Kss 2/2020). K žádné z uvedených situací v dané věci nedošlo. Soud neshledal, že by dohoda odporovala zákonu, jakož ani že by kárné opatření bylo zjevně nepřiměřené závažnosti kárného provinění. Druh kárného opatření ani jeho výměra se nevymykají dosavadní rozhodovací praxi kárného senátu ve věcech soudních exekutorů postihujících neposkytnutí součinnosti (viz shora označená rozhodnutí kárného senátu ve věcech soudních exekutorů). Dodát lze, že výraznou polehčující okolností je nakonec i samotné uzavření dohody o vině a kárném opatření (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2021, č. j. 11 Kss 7/2020 - 42). I v dalších ohledech byly dodrženy požadavky trestního řádu aplikovaného přiměřeně v návaznosti na § 25 zákona č. 7/2002 Sb.

[23] Kárný soud tedy shledal, že byly splněny podmínky pro schválení předmětné dohody, a proto ji výrokem I schválil. Výrokem II pak v souladu s § 314r odst. 4 trestního řádu rozhodl o vině kárně obviněného a o kárném opatření v souladu s uzavřenou dohodou o vině a kárném opatření. Pokuta ve výši 50 000 Kč je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 1141400221.

[24] Závěrem považuje kárný soud za vhodné akcentovat i přístup obou stran v kárném řízení. Exekutor projevil žádoucí sebereflexi a kárná žalobkyně v návaznosti na to činila v reálném čase kroky směřující k dohodě o vině a kárném opatření, což vedlo k zefektivnění kárného řízení (podpůrně viz rozhodnutí kárného soudu ve věci sp. zn. 11 Kss 8/2018, sp. zn. 11 Kss 2/2019, sp. zn. 11 Kss 7/2020). Kárný senát dodává, že ukončení kárného řízení ve věcech soudních exekutorů formou dohody o vině a kárném opatření považuje za vhodné vyústění kárného řízení. Za účelem urychlení kárného řízení a eliminace zatížení kárných senátů lze takový postup doporučit i pro další případy, neboť odpovídá úmyslu zákonodárce a účelu právní úpravy (viz shora označenou důvodovou zprávu k novele a odbornou literaturu). Uzavření dohody o vině a kárném opatření si lze představit i u závažných kárných deliktů. Ostatně i trestní soudy schvalují dohody i v případech závažné trestné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2021

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu